

ביע אומר

בראשות הרב יגאל כהן שליט"א

זמני השבת

הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	16:22	16:21	16:24
יציאה:	17:15	17:13	17:16
ר"ת:	17:48	17:43	17:48

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 16:03

פרשת ויגש

עלון מס': 393

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

מי מוכן להימר על כספו???

מטפול נמרץ למחלקה רגילה, והיום, יתברך הבורא, החולה כבר עבר לשקום רפואי.

תגובה נכונה למי שפגע בנו נסיון קשה נוסף באמונה הוא מריבות עם בני המשפחה או חברים, שכנים וחברים לעבודה, שפעמים רבות לאחר שפגעו בנו אנו מנסים לפגוע חזרה או מתאשים מלהשקין שלום. פעמים קשה לנו להאמין שהשונא יכול להפך לאוהב, ושהמצב יכול לחזור לקדמותו. עוד יותר קשה שלא לפחד מבני אדם, דהיינו החשש שאולי פלוני יפגע בי, ובפרנסתי או יחתר תחתי או ידבר עלי רעה אצל אחרים או חלילה, יפגע בגופי. גם בנושא זה ככל שנעמיק יותר בידיעה שאין רשות לאף נברא בעולם לפגוע ולהזיק לנו בשום צד שיהיה בלי שהבורא יתברך יתן לו רשות לכך, לא תפל שערה משערות ראשו וכל מחשבותיהם ישובו היקם. הפחד היחידי בעולם צריך להיות ממנו יתברך או לעבר על מצוותיו. ברצונו של הבורא יתברך גם האויבים הגדולים ביותר ישלימו עמו ויהפכו לאוהבים. רבנו בחיי זיע"א כותב על כך ב"חובות הלבבות" שער הבטחון: שהדרך הנכונה לפעל כשיהודי נקלע לסכסוך היא להתפלל ולהתחנן לקב"ה שימחל לו על העוון שבגללו הגיע לו הענש הזה, ולא ישנא או יאשים את הצד השני. צריך להבין שהצער לא מגיע באמת ממנו, אלא מהבורא יתברך. לאחר שינסה לתקן את מעשיו שהביאו לו את הצער, יראה שיהפך השם את מחשבותיו עליו לטובה.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

זכרני שלפני כחדש במהלך שעור שמסרתי, בקש אחד המשתתפים שאתפלל עבור אחיו שעבר התקף לב ומיד לאחר מכן ארוע מוחי, ונמצא הוא בעת בטפול נמרץ במצב של קריסת מערכות, פלומר, הפליות והפכד חדלו מלפעל.

עצרתי את השעור ושאלתי את המשתתפים: "האם אנחנו באמת מאמינים שאם נתפלל אל הבורא יתברך היהודי יבריא ויקום על רגליו?" בלם ענו בקול רם: "כן". ואז שאלתי שוב: "אתם באמת מאמינים?" "בנדאי!" ענו בלם, "אתם מוכנים להימר על זה בכספכם?" - שאלתי שוב. מוכן שהיתה דממה, ואז אמרתי: "רבותי, בואו ונעשה חשבון פשוט: כמה תינוקות נוצרו היום בעולם?" "מיליונים", ענו בקול גדול. זאת אומרת מיליונים של פליות הבורא הפעיל היום בלבד, ותארו לכם כמה לבבות, כפדים וראות התחי לו לפעל היום בבני האדם, בחיות ובדגים. האם זו בעיה בשביל הקב"ה לסדר זוג פליות אחד שייחזרו לפעל?" כשהרגשתי שאני באמת מאמין ביכולתו של הבורא, בקשתי מאחיו של החולה שיתנו צדקה לרפואתו משום שבכחה של צדקה להציל ממות, ורק אז ברכתי אותו וכל הקהל ענה אמן.

למחרת התקשרתי לאח לשאל בשלום החולה. "ציבו!" - ענה לי האח. לא התיאשתי ולמחרת שוב התקשרתי, ושמעתי מעבר לקו קול בכי. שאלתי: "מה קרה?" ענה לי האח: "אתה לא תאמין, הפליות חזרו לעבד והחולה התעורר והתחיל לתקשר עם הסובבים אותו!" לאחר פיומים השתחרר החולה

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת \ לברכה \ רפואה \ הצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-נ לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש ביע אומר

נא לשמור על קדושת הגליון

אין לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

- מאמר השבוע
- הנהגות מרן
- שאלות ותשובות
- דוד המלך
- לאשת ההיל
- פנינים מהפרשה
- מוסר עם סיפור
- פניני הדף היומי
- שמירת הלשון

יש לכם שמחה במשפחה?
ברית. חתונה. בר מצוה.

יזוה הסגולה לקיים סעודת ערים באותו היום לאנשים שחזק להם.
בתרומה של 460 ש"ח הפתחות כ"סעודה"
הבני שותפים להאכל למעלה מסוגה ועשרים איש להצלתם

להשתתפות חייגו: 03-8000770

שאלות ותשובות

מאת הרב יגאל כהן שליט"א

שאלה: מי שמסופק האם אמר רצה והחליצנו בברכת המזון בשבת האם חוזר? **תשובה:** אינו חוזר. [שו"ת יביע אומר ח"ז סי' כח]

שאלה: הבקבוק של התינוק התקרר קצת, ואנחנו רוצים לחממו קצת האם מותר לעשות זאת בשבת?

תשובה: בכלי שני מותר, ויש מחמירים שלא להכניס את כל הבקבוק למים אלא להשאיר קצת בחוץ והמחמיר כן תבוא עליו הברכה.

[אליה רבה סי' רנח סק"ג ודלא כט"ז ובמשנ"ב שם וכן מוכח להתיר בשו"ע סי' שיח סעיף יג וכ"פ בחזו"ע ח"א עמ' סו]

שאלה: מתי הזמן הנכון להדלקת נרות שבת?

תשובה: מנהג ירושלים להדליק ולקבל שבת עשרים דקות קודם שקיעת החמה, וכך נהגו רבים, אולם מעיקר הדין אפשר אפילו חמש דקות לפני שקיעת החמה.

[עני' כה"ח סי' רנו סק"ה ובלוח ארץ ישראל עמ' כו ובחזו"ע ח"א עמ' קפא והלאה]

שאלה: אדם שקיבל שבת, ולאחר מכן נזכר שצריך לעשות כמה דברים נחוצים ביותר לצורך השבת, מה יעשה?

תשובה: יכול לעשות כן ע"י אחד מהדרכים הבאות: א' לבקש מאדם אחר שעדין לא קיבל שבת שיעשה המלאכה בעבורו. ב' יכול לעשות התרת נדרים על קבלת השבת ולעשות המלאכה בעצמו. והדרך הראשונה טובה יותר.

[עני' רשב"א שבת קנא: וט"ז סי' תר ובפתחי תשובה סו"ס רסא ובחזו"ע ח"א עמ' רצ]

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד

הנתיב שאבד

הנביא מתאר כאשר הגיע שמואל הנביא לבית ישי היה סבור שאליאב ראוי למלכות, עד שבורא עולם גילה לו שדוד הוא האיש אשר בחר ה', במאמר זה ננסה להבין כיצד טעה שמואל הנביא ולא הבחין בכוח קדושתו, שאליאב לא ראוי למלכות, ומה היה הפגם באליאב, שה' מאס בו?

אור הזוהר או אור בעצם

הצוהר להבנת העניין נעוץ במילים שאמר ה' לשמואל הנביא (שמואל א טז, ז) "פִּי הָאֲדָם יִרְאֶה לְעֵינַיִם וְה' יִרְאֶה לְלִבָּב", ומבאר ה'אלשיך' (הובא ב'מנחה קטנה' (שם) כי הראיה שלנו מבוססת על 'אור חוזר', כלומר הצבעים הנראים לנו הם לפי האור שהם מחזירים.

אך ראיית הבורא היא ראייה בעצם, כפי שאמר דניאל לנבוכדנצר כשפתר לו את חלומו, שבורא עולם (דניאל ב, כב) "וְיָדַע מֶה בְּחֹשֶׁךְ וְנִהְיֶה עִמָּה", כלומר ה' רואה באור ובחושך באותה המידה משום שראייתו היא בעצם, ולכן אמר בורא עולם לשמואל הנביא, האדם מבחין רק באור החיצוני שנפלט החוצה, ולכן אין יכולת להבחין מה בליבו של האדם פנימה, אך

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

שמחת הבר מצוה של מרן הרב זצ"ל (ב)

א. ב'הזמנה' לחגיגת הבר מצוה של בניו ששלח למוזמנים, הזכיר את ה'דרשת חתן הבר מצוה', כדי לחבב את הדרשה על בניו ועל המשתתפים בשמחתו וכן לעודד את בניו בעסק התורה.

ב. הזמין לשמחת הבר מצוה של בניו תלמידי חכמים וגדולי ישראל. והתלמידי החכמים היו מקשיבים לדברי דרשת חתן הבר מצוה ולאחר מכן שוחחו עם חתן הבר מצוה על דרשתו. וחתן הבר מצוה ישב בשלחן הכבוד יחד עם גדולי ישראל אלו.

ג. בזמן הדרשה שדרשו בניו בחגיגת הבר מצוה שלהם, היו עטופים בטלית [מצמר רחלים] ועטורים בתפילין.

ד. בעבר היה מנהג שבחגיגת הבר מצוה מכבדים את אחד החכמים שיינח לחתן הבר מצוה את התפילין. ובבר מצוה של בנו הג"ר יעקב ע"ה, כוּבַד אביו של מרן ה"ר ר' יעקב עובדיה להניח את התפילין לנכדו.

ה. שמחת הבר מצוה של בנו הג"ר יצחק יוסף, התקיימה בישיבת 'פורת יוסף' ביום י"ח טבת תשכ"ה קודם השקיעה, ונשא את דרשתו עם טלית ותפילין ובירך עליהם. ולאחר הדרשה מרן הרב זצ"ל אמר קדיש, והציבור התכבד בכיבוד קל. ולאחר מכן נערכה סעודה עם פת בבית מרן הרב בהשתתפות תלמידי חכמים חזנים ופייטנים.

מתוך מנהגי הראש"ל חלק ד' שיצא לאור לאחרונה. פל' להשיגה 052-7156961 הרב אלון בן עמי

בורא עולם רואה גם מה שבפנים, בתוך לב האדם, ובכך רמז ה' לשמואל שטעה בהבחנה תו למרות שבכוחו של הנביא לראות את פנימיות הדברים, אך כאן טעה.

בתו של אליאב

אלא שצריך להבין כיצד טעה שמואל הנביא כשראה את אליאב, ובפרט ששמואל הנביא היה מכונה בשם (שמואל א ט, ט) "הִרְאָה" על שם שהיה רואה בנסתרות, וכיצד טעה בהבחנתו?

אלא מגלה לנו רש"י (דברי הימים ב יא, יח) על פי דברי הספרי (דברים יז), ששמואל הנביא ראה בנסתרות גם במקרה זה, אך לא בצורה מדויקת, ומכאן נבעה טעותו, שמואל הנביא ראה בכוח קדושתו שהמלכות עתידה להיות מאליאב, ולכן סבר שהכוונה היא לאליאב בעצמו, אך באמת לא נתנה המלכות לאליאב אלא לבתו אֶבְיָהֵל, כפי שמואב בדברי הימים (ב יא, יח) שבתו של אליאב התחתנה עם רחבעם בנו של שלמה המלך, כך שאליאב היה חמיו של מלך ישראל ובתו היתה המלכה.

וסביביו נשערה מאד (תהלים נ, ג)

אך עדיין זה פלא, כיצד לא הבדיל הנביא בין אליאב לבתו? על כך מגלה לנו הספרי (שם) שטעותו של שמואל הנביא היתה מאת ה' ונועדה לשמש כעונש לשמואל הנביא על חטא קל שעשה מספר שנים קודם לכן. היה זה בימים בטרם נמשח שמואל למלך על

ישראל, באותה העת אבדו האתונות לקיש אביו של שאול, ושאול הלך לחפשם אך לא מצאם, נערו של שאול הציע לו להיכנס לעיר, ולשאול את שמואל הנביא האם הוא רואה בכוח קדושתו היכן נמצאים האתונות? שאול שלא פגש מעודו בשמואל הנביא ורק שמע על קדושתו, נשמע לעצת נערו ונכנס לעיר, ומיד כשנכנס פגש בשמואל הנביא בכבודו ובעצמו, אך לא ידע זאת, ולכן פנה לנביא ושאל אותו האם הוא יודע היכן גר 'הרואה'? כי כך היו מכנים את הנביא על שם שגלויים לפניו כל הנסתרות, ושמואל הנביא השיב לו (שמואל א ט, יט) "אֲנֹכִי הִרְאָה".

בתשובתו של שמואל הנביא היה פגם קל, כי לרום מעלתו היתה בתשובתו מעין חוסר ענוה, והיה עליו לענות, ה' הוא הרואה ואני שליחו. ולמרות ששמואל הנביא הציע את עצמו פחות ממעלתו, שהרי מעלת הנביא גבוהה ממעלת הרואה ('חומת אנך' שמואל א ט, יט), בכל זאת נתבע על כך, כי הקדוש ברוך הוא מדקדק עם צדיקים כחוט השערה, וכפי שדורשת הגמרא (יבמות קכא ע"א), את דברי הפסוק (תהלים נ, ג) "וּסְבִיבּוֹ נִשְׁעָרָה מְאֹד", שבורא עולם מדקדק עם צדיקים כחוט השערה, וכאן מצאה מידת הדין מקום לגבות את חובה משמואל הנביא, שכביכול התגאה בכוח ראייתו הרוחנית, ולכן כעת כשנדרשה הבחנה בראיה פנימית של הדברים, טעה הנביא בין אליאב לבתו ולא ראה כראוי. ואילו היה שמואל הנביא מציג את עצמו בפני שאול המלך כראוי, היה זוכה כעת לכוון אל האמת, ולהבחין שאליאב לא ראוי למלכות ורק בתו תינשא לרחבעם, עד כאן ביאורו של רש"י.

"המלך דוד"

ביאור על ספר שמואל א, בשפה קלה וקולחת, עם מסרים לחיזוק האמונה בדרכו של דוד המלך.

ממתין לך באתר: "אופקים בוקס"

שותפים!
ממשיכים בבניה

ולכם יש לכם אפשרות להיות שותפים בכל הזכויות שיהיו במקום!

ניתן להנציח להצלחת/לרפואת/לע"נ

מטר 400x36
חצי מטר 200x36
אמה 100x36

03-8000770

בשפה וקלה ליהודי
שומרי מצוות או ליהודי
שאינם שומרי מצוות

"שיעורי הרב יגאל כהן"

פרק חמישה: אמונה ומצוות
שבת, וצאת מצרים וחסד חללים

דוד המלך כהן: 03-8000770
א' דוד המלך: 03-8000770
בית דפוס: הוצאת 'אור'

לאשת החיל

החורף הגיע

חורף... הגיעה העונה האהובה עליי! אוויר צלול וקריר.. שוקו חם, קולות הגשם, ריח של אדמה.. כל אחת עם הקונוטציה שנותנת לה העונה הזו. מה נעשה בה? שיותר קשה להתנייד ולהתלבש?
האם נתכניין על כך שקר והילדים מתקררים? או שכל הבית מלא בבוץ / חול / מים !?
רק ניגבתי וכבר הכול מלוכלך שוב... כן, יש הרבה על מה לבכות, כמו תמיד.
אבל אנחנו כבר גדלנו מאז, אנחנו יודעות שלא משתלם לבכות, ואין על מה בכלל. המלחמה הקשה הזו, הכניסה את כל עם ישראל לפרופורציות אמיתיות, שאף אחד לא מתלונן. אין על מה.

הכול כל כך מתגמד לעומת סבל אמיתי של אחרים..
ונחזור לחורף, אז זוהי הזדמנות טובה לזמן 'בית', זמנים משפחתיים, שפחות מטיילים בחוץ.. נשב כולנו מול טיפות הגשם הנעימות, עם שוקו חם בידים הקטנות והגדולות, ונדבר על היופי שהקב"ה ברא בעולמו, על טיפות הגשם ועל הריח של החורף, על המגפיים והמטריות המסתובבות ברחובות.. על הפלא הגדול והעצום שלא נוגעת טיפת גשם בחברתה. אתן קולטות איך הקב"ה מנהיג ומנהל את העולם? יש כזה "בוס" ענק שמגיע לפרטים הקטנים ביותר בממלכתו? אז מה אנחנו נגיד? הקב"ה דואג לכל טיפה וטיפה שתורד בזמנה ובמקום המדויק לה, בלי שתגיע בטיפה השנייה - ולנו הוא ישכח לדאוג? לילד שלנו שקצת מפריע בכיתה, הוא לא ידע איך לטפל בו? או שמא הוא התבלבל בילדים, אולי הוא הביא לי ילד אחר בטעות? והשידוך שמתעכב מלהגיע, האם זו לא ידי ההשגחה העליונה? זה מחזק באמונה להסתכל על טיפות הגשם, כמו על כל הבריאה כולה. ומוטל עלינו להנהיג כך את ביתנו, להסתכל על הדברים הנראים מובנים מאליהם וללמוד ולהנות מהם במקסימום שאפשר...
תמיד נביט ביחד עד כמה הקב"ה עצום, עד כמה הוא שולט על כל הבריאה ואיך הוא מגיע לפרט הקטן ביותר. זוהי גם סגולה להיפטר מפחדים מיותרים, לראות ולדבר על גדולת השם בעולמו.

אז קשה לו לדאוג לני? לטפל לי בחובות? לעזור לי להגיע לשלום אמיתי עם בעלי? בוודאי שלא, מוטל עלינו רק לשאת אליו עיניים, לשים את מבטחנו בו ולא באף דבר אחר.

זה מה שהוא מחכה, שנסמוך עליו, שנסתכל על הגשם, שמגיע ישירות ממנו ומשקה את כל הארץ.. קו ישיר מבורא עולם לאדמה, לארציות, אלינו, לכל אחת ואחת מאיתנו..

זה הזמן להשקיע יותר בבית, לעצור את המרוץ (עבודה / בישולים / כביסות / ניקיונות) הלחץ הזה... ולעשות רגעי אתנחתא עם המשפחה, לשבת מול הלון או ויטרינה (אמרתי כבר שוקו חם ביד?), לשחק משחקי קופסא מעניינים, ולדבר על אמונה בהשם יתברך, להחדיר יראת שמיים בלבבות, לא בנאומים ארוכים, מספיק במשפטים קצרים ואמיתיים. מה שיוצא מהלב נכנס ללב. רק מה שאת מאמינה בו בכל נימי נשמתך יעבור לבאים אחרייך כמובן מאליו, אין משחקים.

וגם אם זה רחוק ממך הדיבורים הללו, אז לשבת עם המשפחה ולדבר על הא ודא זה גם הרבה, העיקר הוא להשקיע זמן בחשוב מכל. לנוח קצת.. חורף.. מרגיעים מנועים.. לא רצים, יש גשם.. אפשר להחליק.. עדיף לנוח במגון הנעים, עם גרביים מחממות וכובע גרב... מרק חם וטעים של אמא, מה צריך יותר מזה? רק להודות ולהלל את בורא עולם! שבת גשומה ושמחה בע"ה..

פנינים מהפרשה

ויגש אליו יהודה (מד-יה)

בעצם מה טענות היו לו עכשיו ליהודה הלא הוא עצמו הוציא את הפסק "הננו עבדים לאדוני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו" ועתה כאשר הקל יוסף על הפסק הזה ואמר "האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם" נמלך פתאום להתנגד לכך? אלא בתחילה היה יהודה סבור כי עתה הגיע שעתם להיענש על חטא מכירת יוסף הואיל והם מכרו את יוסף לעבד הרי- הם נלקחים עתה כולם לעבדים לפיכך אמר מה נדבר ומה נצטדק האלקים מצא את עוון עבדיך, כלומר עוון מכירת יוסף, אבל משראה שהוא משחרר את כולם ודווקא את בנימין עוצר להיות לו לעבד נוכח לדעת שאין זה עונש על מכירת יוסף שהרי בנימין לא השתתף כלל במכירה זו, אם כן זו סתם עלילת שוא, מיד יצא כנגדו בדברים קשים.

והנה פראותו פי אין הנער נמת (מד-לא) יתכן כי באם נספר לו את האמת לאמיתה שבנימין עשה מעשה גניבה יתגבר אבא על עצמו ויסכים לכך שראוי הוא לעונשו לפי שבאבא הוא צדיק גדול ואיש אמת, אולם לא תהינה לנו בכלל האפשרות לספר לו את הדבר הזה כי לכשיראה אותנו חוזרים בלי בנימין והיה כראותו כי אין הנער מיד יגוע מחמת הצער בטרם יהא סיפק בידנו לספר לו את סיבת הדבר.

כי פי המדבר אליכם (מה-יב)

אומר רש"י, "בלשון הקודש". מקשה הרמב"ן מה סימן יש בזה אם מלך השולט בהרבה שפות יודע גם את שפת העבריים ברם לכאורה קשה מדוע לא הכירו האחים את יוסף ב"טביעת עינא דקלא" בצליל קולו שהרי מצינו שאפילו לגבי איסורים סומכים על "טביעת עינא דקלא" אלא שבאמת אין זו קושיא כלל וכלל לפי ש"טביעת עינא דקלא" יפה רק כאשר הלה מדבר בשפתו הקודמת, ואילו כאשר מדבר בשפה אחרת בעלת ניב וצליל שונים אי אפשר להכירו, לפיכך לא הכירוהו האחים בצליל קולו משום שהעולם לא שמעו את קולו בלשון מצרית כי אם רק בלשון הקודש, אמר להם יוסף "כי פי המדבר אליכם" בלשון הקודש ואם מדבר אני בלשון הקודש עליכם להכירני לפי "טביעת עינא דקלא". שבת שלום

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

הלבוש שהציל בהור (ב)

המשך משבוע שעבר

תקציר: בחור ישיבה ששמר על זהותו כגון תורה בלבוש הקאוי - פובע וחליפה בנצואלה ולא התביש אלא התגאה, עם שיוחה עם סטודנט שרצה להפיר מהיכן זה, והסביר לו שהוא 'בן ישיבה' ורצה להפיר מהי ישיבה, ובגבול גלו שהויזה לא בתוקף והקנס לנידת ושואל אותו השוטר לאן רצית לבוא.

אמר לו: "באתי ללמד בישיבה".

"באת לישיבה?? משהו בלתי ברור השתנה, פתאום. עצר השוטר את הנידת להגע, ואחר כך התחיל לנסע לפונן ההפוך.

"היי, לאן אתה לוקח אותי?" הסטודנט נבהל.

פניו של השוטר הכושי משדרות אהדה. למרבה ההפתעה, הוא אומר: "אני לוקח אותך לעורך דין אחד מסים. תשלם לו אף דולר, והוא יוכל לארגן לך ויזה באופן מידי. במקום".

עלה הסטודנט לעורך הדין, שלם לו, וקבל ויזה. השוטר בינתיים חפה לו למטה בנידת.

"בוא, חביב", אמר השוטר, "אני עכשיו מונית ספישל בשבילך, אני אסיע אותך בנידת עד תחנת הרפבת, אביא אותך לרפבת שתקח אותך לליקווד".

הסטודנט היה מלא הפתח הטוב, אבל גם מבלבל מאוד. "אני מודה לך מאוד על כל העזרה, אבל אפשר לשאול משהו? מה קרה שהחלטת, פתאום, לא לגיש אותי ולעזור לי כל כך הרבה?" "תשמע ספור, אבל ספור חזק", אמר השוטר. הוא ספר על תיק ש'תפרו' לאשתו. העלילו עליה עליה, וחיבו אותה לשלם אלפים דולר. מאחר שלא היה באפשרותם לשלם את הסכום הזה, הכניסו אותה לכלא.

זמן מה אחר כך, הלך אותו שוטר ברחוב, וראה חסיד סאטמר יצא מחנות עם תיק. פתאום הגיח בסערה בריון בגובה מטר תשעים, ומול עיניו של השוטר, התנפל על החסיד וחסף ממנו את התיק. החסיד התחיל לצעוק, ולרדף אחרי השוטר, אבל השוטר היה הרבה יותר מהיר ממנו. לא היה לו סכוי מולו. השוטר, לעמדת זאת, היה בכשר טוב. הוא רדף אחרי השוטר, תפס אותו, ולאחר מאבק קצר השכיב אותו על המדרכה, והזמין

המשך מוסר עם סיפור

נידת. הוא החזיר את התיק לחסיד. החסיד היה נרגש. הוא הודה לשוטר במלים חמות, וספר לו שבתיק היה סכום כסף גדול מאוד. "אין צורך להודות לי", אמר השוטר. "רק עשיתי את העבודה שלי". "הצלת אותי", אמר החסיד, "ואני רוצה להפיר לך טובה. לא רק בדבורים". מפנין שך, ספר לו השוטר: "אשתי נמצאת בפלא בגלל אלפים דולר שחטרים לי". מיד הוציא את הכסף, ונתן לו. שאל השוטר: "איך אחזיר לך טובה על שהצלת את אשתי?" אמר לו: "אתה לא צריך להחזיר לי טובה, שהרי כבר עשית לי טובה גדולה. עם זאת, אני מבקש ממך, שאם תראה פעם יהודי בצרה, תעזר

לו". "ואיך אדע למי לעזור?" "אם תראה יהודי שרוצה ללכת לישיבה, תעזר לו". השוטר מסיים ואומר לסטודנט: "כבר עשר שנים אני מחפש יהודי, שיגיד לי שהוא מחפש ישיבה, ואתה הראשון שאמרתי לי. אני כבר עשר שנים רוצה להחזיר טובה למי שעזר לי, ובגלל זה אני ממש שמח לעזור לך להגיע לישיבה". הסטודנט פמעט לא האמין למשמע אָניו. הרצון שלו להגיע לישיבה ולעמדם על טיבה התחזק פי כמה וכמה. הוא נסע לליקווד לבדק את הענין, ונשאר שם. היום הוא אבך בירושלים, יש לו ב"ה אשה וילדים שהולכים בדרך התורה. וממה התחיל הכל? מהלבוש של בן הישיבה, שהלך עם כובע וחליפה בנצואלה. שבת שלום ומברך!

שמירת הלשון

מאת הרב אהוד מולאי שליט"א

"לא תקום ולא תטור את-בני עמך, ואהבת לרעך כמוך" (קדושים י"ג, י"ה)
שלום לעם ישראל היקרים והחביבים
 נשאלתי מאת יהודי מאוד נחמד, המשתדל לכבד כל אחד ואחד, שנקלע לאחרונה למצב לא נעים, ומה היה עליו לעשות הוא רוצה להפנים.

יום אחד בבית המדרש היה יהודי מאוד נרגש, וכשהפלאפון שלי צלצל הוא נהפך לאדם חדש, הוא צעק ודיבר מלים לא יפות, וממני לא רצה להרפות. שהחשיתי ושתקתי הוא המשיך לרגז ולרטון, ואף פגע בי קשות לעיני ההמון. וכאן כבר לא יכלתי להחזיק את עצמי, והחזרתי באתו מטבע לעמיתי. האם עברתי על 'לא תקום ולא תטור', או שלטור היום אני יכול לחזור. עניתי לאותו שואל, שאומנם מהתורה אסור לנקום ולנטור, ואת מה שעשו לו צריך לא לזכור, אך עם כל זאת כותב החפץ חיים בפתיחה לאוין (בבאר מים חיים ס"ק י"ט), שבשעת מעשה אי אפשר בטבע האדם להיות כאבן שאין לה הופכין, ואת מה שהחזרת לו באותה מטבע אפשר להבין. אבל אחר כך שכבר שקטה המריבה, אם תחזור להקניטו תעבור עבירה, של איסור לא תקום ולא תטור, ותתפלל לבורא עולם שלך יעזור, לשכוח את הדבר מהלב, וזה מה שה' מאוד אוהב. ומכל מקום מצד מצוה ומידה טובה צריך להעביר על מידותיו, ולמחוק מן הלב כל מה שנאמר עליו, ולא להשיב למחרפיו דבר, וזה לפני ה' מאוד יקר, שכל המעביר על מידותיו, מעבירים לו על כל פשעיו.

ולסיום אכתוב מה שעניתי לבחור שנכשל כמה פעמים בשמיעת לשון הרע, מה הוא יכול לעשות ולהנצל מגודל יצרו הרע. אמרתי לאותו בחור שיש כאן יצר של סקרנות, שאת עבודתו הוא יודע לעשות ממש באומנות. והוספתי וסיפרתי לו סיפור חזק, שיבין עד כמה צריך להיות נאבק. פעם טס הרב שטיינמן לחוץ לארץ למסע חזוק, כל מלה שאומר הרב משפיעה זה בדוק. במהלך הטיסה טסו מעל אחד מפלאי תבל, שכל הרואה מעל גומר עליו את ההלל. אמרו לרב שעוברים מעל מפל מאוד גדול, האם הרב רוצה לראות ברצונו לשאול. אמר להם הרב שהיה רוצה מאוד לראות, ובגדולת ה' רוצה הוא לחזות. אולם כשהגיעו

פניני הדף היומי

מאת הרב: ג' ירון מרדכי זכאי שליט"א

היכן צריך לדון במקום התובע או הנתבע

"מאן דכאיב ליה כאיבא אויל לבי אסיא" (בבא קמא דף י"ג)
 בסוגייתנו אנו לומדים את הכלל שהמוציא מחברו עליו הראיה דהינו שאם אדם תובע את חברו שהוא חייב לו כסף וחברו מכחיש, מוטל על התובע להביא ראיה (כגון עדים) שחברו חייב לו כסף, ודימתה זאת הגמרא למי שהוא חולה ויש לו כאבים שהוא צריך ללכת לרופא, כך גם התובע שיש לו כאב שהוא טוען שחברו חייב לו כסף הוא צריך להגיע לבית הדין ולהביא ראיות להוכיח שחברו חייב לו.

ובספר אהבת חסד (פרק ט' סעיף יא') כתב בעל המשנה ברורה לגבי בעל הבית ששכר פועל ולא היה לבעל הבית כסף בסיום העבודה ולאחר מכן השיג כסף והפועל צריך לבוא אל בעל הבית לקבל שכרו משום שלא מצינו בהלכה לגבי פרעון שבר שבעל צריך להוליך את הכסף לבית הפועל השכיר, ולמדו זאת מסוגייתנו שמי שכוואב לו צריך ללכת לרופא ולא הפוך ולכן הפועל שרוצה לקבל תשלום צריך ללכת לבעל הבית. והנה מצוי שכאשר יש ויכוח ממוני בין אם לחברו ומסכמים ביניהם שילכו לדון בדין תורה אלא שפעמים שהתובע גר בעיר מסוימת הנתבע גר בעיר אחרת ולכל אחד יש בית דין בעירו ונשאלת השאלה באיזה בית דין צריך לדון ונידון בזה מבואר בשולחן ערוך (חושן משפט סימן יד' סעיף א') בדברי הרמ"א שהתובע צריך ללכת אחר הנתבע ולדון במקומו ובראשונים מובאים על כך כמה טעמים, אמנם בבאור הגר"א שם כתב מקור לדון זה מהנאמר בסוגייתנו שמי שכוואב לו הולך לרופא ולכן תובע שמבקש מהנתבע שישלם לו סכום שהוא חייב לו עליו להטריח את עצמו וללכת לבית הדין הנמצא במקום הנתבע כשם שחולה הנצרך לרפואה מטריח עצמו לבית הרופא.

עוד דנו הפוסקים האם גם כשרבים תובעים את האחד גם בזה אומרים שהולכים אחר הנתבע או שדווקא שאדם יחד תובע את חברו, ולא כשרבים תובעים וכמבואר בשו"ת מהרי"ק שורש ב', וכן מה הדין כשיש שני נתבעים שאחד גר במקום התובע ואחד גר בעיר אחרת האם כיוון שיש נתבע אחד שגר במקום התובע צריך לדון בבית הדין שבאותה העיר או כיוון שסוף סוף ישנו נתבע נוסף שגר בעיר אחרת צריך לדון בעירו, ובספרי שו"ת משפטי אמת חלק ב' סימן רע"א דנתי בנושאים אלו.

שבת שלום

המעוניין לרכוש את הדיסק אונקי על כל מסכתות הש"ס הדף היומי ושיעורים בהלכה יצוה קשר 0527630352 כמו כן לשמיעת קו הדף היומי העולמי 24 שעות ביממה 055-9302663

למקום סימן להם הרב שכבר אינו רוצה לצפות. וכשנשאל הרב על דעתו, מדוע שינה ממחשבתו ענה: בתחילה רציתי לראות את המפל לשם שמים, אחר כך מהסקרנות רציתי לראות את גובה המים, ולכן מעדיף אני שלא לראות, וכך את יצר הסקרנות לשבור ולכפות. נשתדל כולנו את יצר הסקרנות לשבור, וכך מלשון הרע נמנע וה' בידינו יעזור. אמן כן יהי רצון. ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מידי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון, בטל: 069-2222-077 שלושה 3 ואחר כך הקש 1. שמעו ותחי נפשכם. כמו כן ניתן לקבל חומר (מיוחד) לזיכוי הרבים בשמירת הלשון בטל. 052-768-3816.

יומא טבא לרבנן
 ביטולת נגלות אור יקרות
 בשעה טובה ומצלחת הספר שרכים צפוי לו

שאלות ותשובות
יגל לבי
 אורח חיים • יודיה רעה
 אבן העזר • חתך משפט
 לסודע ורבו
 האן רבי יגאל בך שליט"א
 ראם סוכה יתב אב"ר בני ברק

ניתן להשיג בהעויות הסברים
ובמכון 'ביע אומר'
 רח' הרב שזיאל 44 בני ברק
 03-8000-770
 info@biyeh.com

ניגון אגבוס "ליביע אומר"- הרב יגאל כהן שליט"א בכל עמדות נדרים פלוס

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברחבי הארץ רבנים מכולל "ביע אומר" 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה